

SECTIE-VERGADERINGEN.

Mijn, natuurlijk geheel persoonlijke meening was, dat de leden van het Hoofdbestuur zich, tot de a. s. Hoofdbestuurs-vergadering, zouden onthouden van uitingen betreffende een eventueele reorganisatie onzer Maatschappij.

Nu echter, en nog wel de Hoofdbestuurder-Secretaris over een punt zijn meening in het *Tijdschrift* van 20 Sept. l.l. gaat uiten, meen ik de mijne daarnaast te moeten plaatsen. Ik zie in het wederinvoeren der sectie-vergaderingen, op zijn zachtst uitgedrukt, niets dan teleurstellingen. Sedert de medische hoogleraren, de schoone taak op zich genomen hebben, een cursus voor praktizeerende medici in het leven te roepen, is de gelegenheid voor hen, die een opfrissing op practisch medisch gebied verlangen, zóó schoon, dat zij lachend de schouders ophalen voor een gelegenheid waar hun in 2 sectie-vergaderingen voorgespiegeld wordt, hun kennis op de hoogte van den tijd te kunnen brengen. Maar er is een meer gewichtige reden voor mijn meening, waaraan zij, in de centra der beschaving wonende, niet denken en wel deze: voor zeker $\frac{4}{5}$ van de getrouwe bezoekers der Algemeene Vergadering zijn die 3 dagen *de* eenigste in het geheele jaar, waarin zij zich een loisir gunnen; zij hebben tijd noch geld verre reizen te maken en willen in die dagen van geen inspannenden arbeid hooren; zelfs de naïeve vraag, telken jare aldaar aan velen gedaan: „gaat gij van het jaar ook op reis?” of: „waar gaat gij heen?” werkt, zoo niet satirisch, dan toch, zij het onbewust, spottend; immers zij, tot wie die vraag gericht wordt, *zijn* dan op reis; dit juist is hun uitspanning voor het *geheele* jaar, waarvan een Nabob in *tijd* zich geen voorstelling kan maken. Ik ga nu niet uitweiden over de vraag of deze toestanden goed, dan slecht zijn, doch wij dienen ze en de personen te beschouwen, zooals zij *zijn*; niet, zooals zij wellicht moesten zijn. Op de Algemeene Vergadering is er lust noch tijd voor het splitsen in 2 gedeelten. Of er dan, naast de maatschappelijke vraagstukken, geen wetenschap ter tafel gebracht moet worden?!

Wel wis en zeker! Daar, waar de gelegenheid er voor bestaat, in de grotere steden bovenal, moeten steeds een paar wetenschappelijke voordrachten gehouden worden. Exempla docent, om bij de 2 laatste Algemeene Vergaderingen te blijven: wie herinnert zich niet het genot, gesmaakt door de klinische lessen ter gelegenheid der Algemeene Vergadering te Leiden? Wie wijlt niet nog dikwijls in gedachten bij de voordrachten te 's-Bosch, waar het opwekkend was collega schoo en de anderen, de vruchten van hunnen arbeid ten beste te hooren geven.

Neen, collega VAN LEERSUM, geen splitsing in den modus vivendi onzer vergaderingen, maar een woord van dankbare hulde aan de medische hoogleraren, die de gelegenheid openstelden, om ons op de hoogte te houden van „toepassing van proefondervindelijk verkregen kennis” waardoor de behoefte aan sectie-vergaderingen geheel vervallen is.

Nieuweschans, 22 September 1902.

A. W. TRESLING.